

யுத்த உளவியலும், புலித் தலமையின் படுகொலை சார்ந்த உளவியலும், பலரை திகிலடையவைத்துள்ளது. செய்வதறியாது திணற வதைத்துள்ளது. கண்மட்டித்தனமான உணர்ச்சியின் எல்லையில் பலர். அடுத்து என்ன என்ற களேவியை எழுப்புகின்றனர். வகேமான மாற்றங்கள் பற்றி, கூட்டிப்பிர் சுவா மனநிலையில்; சிலர் மிதக்கின்றனர்.

வறே சிலர் இனி என்ன 'உங்கடடை' புலிப்பாசிசம் முடிந்துவிட்டதே, நீங்கள் இனி என்ன செய்யப்போகின்றீர்கள் என்று தம் பாசிச சிந்தனை செயல்முறையில் நின்று சீண்டுகின்றனர். தாங்கள் ஏன்தோற்றமோ என்று, குற்றநீதபட்சம் நரேமயாக இததை திரும்பிப் பார்க்கக்கூட அவர்கள் தயாராகவில்லை. தாம் அல்லாத புறநிலைகை காரணங்களை காட்ட முன்கின்றனர் (தனிக்கட்டுரையாக அதைப் பார்ப்போம்)

வறே சிலர், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு என்ன செய்வது என்கின்றனர். அதற்கு உதவுவதே உடனடிக் கடமை என்கின்றனர். பரேனவாத வதமைமுகாமில் சித்திரவதை செய்யப்படும் உயிர்கள் பற்றி, திடீர் கரிசனை கொள்கின்றனர். இப்படி எம்மைச் சூற்றி பற்பல முகங்கள்.

இன்று அரசு பாசிசமாக மட்டும்தான் மாறிவருகின்றது. சில சமீபங்களிலும், நிலைமையிலும் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தை கவனத்தில் எடுத்து, இதற்குள் போராடவேண்டியுள்ளது. இதற்கு வெளியில் எந்த அதிசயமும் நடவாது. அதற்கு மக்கள் தயாராகவில்லை.

என்ன செய்யவேண்டும்? மக்களாகக் காண அரசியலை முன்னிறுத்தி, நாம் தனித்து நடத்திய போராட்டம்தான், உங்கள் முன் முன்னுதாரணமாக உள்ளது. இன்று குறைந்தபட்சம் இதைத் தவிர மாற்றாக வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதை, பலரகைக் கொள்கையளவில் ஏற்க வேண்டுகிறது. நாங்கள் சொன்னதே உண்மை, அதுவே சரியான பாதை என்பதை, அவர்களுக்கு அவர்களின் அனுபவம் கற்றுத் தந்துள்ளது.

நாங்கள் இந்தப் போராட்டத்தைத் தனித்து நடத்தியபோது, பதைத்தியம், லட்சு, மனநோயாளி என்று பலர் எம்மைத் திறறினர். இதையெல்லாம் மீறி நாம் சரியாக இருந்ததையும், சொன்னதையும், நடந்து முடிந்துவிட்ட இனத்தின் அழிவு அனுபவமாக சொல்லி நிற்கின்றது. இதற்கு ஒரு பெரும் விலையை, ஒரு இனம் கொடுக்க வேண்டி ஏற்பட்டுள்ளது. எம் உண்மையை பதைத்தியங்களின் புலம்பலாக காட்டி, ஒரு இனத்தையே அழித்தனர். அவர்கள் அனுபவம், எங்கள் உண்மையாக இருப்பது பலருக்கு இன்று உறகைக் கின்றது.

இந்தக் கணத்திலும் நாங்கள் எங்கள் மக்களாகக் காண போராட்டத்தை நிறுத்தவில்லை. எம் மக்களாகக் காண போராட்டத்தையும், நடத்தவேண்டிய அரசியல் பணியையும் தனித்தே தொடருகின்றோம். இந்த மாற்றம் எம்மை அதிரவைக்கவில்லை. புலிகளின் அழிவு, நாம் முன்பே கிறியத்தொன்று.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 30 May 2009 22:22 - Last Updated Tuesday, 24 November 2009 17:45

எம் அரசியல் போராட்டத்தில், இந்த நிகழ்வு ஒரு குறுக்கீட்டு மட்டும்தான். இன்று புலிகள் இல்லை என்பதானது, சமீபத்தில் மும்பை இரூந்த மாயத்தை திரை கழன்று வீழ்ந்துள்ளதுக்கு ஒப்பாகும்.

ஊர்ஊர்ஊர் ஊர்ஊர் ஊர்ஊர் ஊர்ஊர்ஊர் ஊர்ஊர் ஊர்ஊர்

புலிகள் மாயை தகர்ந்து வருகின்றது. எம்மும் இரூந்த சுவர் இல்லை. ஆனால் எல்லையற்ற பரந்த பாலவானமே உண்டு. பாலவனத்தில் இரூந்த புலி பிண்டுகளைக் கட்டி, இவர்கள் யாரும் விட்டுவகை கவில்லை. பாலவனத்தகை கடத்தல் என்பது, மிக இலகுவானதல்ல. வரண்டு போன வளியில், நாம் பயணத்தை தொடக்க வேண்டியுள்ளது. இதனை நாம் எதிர்கொண்டு சந்திப்பதைத் தவிர, வேறு எந்த வழியும் எம்மும் கிடையாது.

இந்த நிலையில் எம்மக்களின் உரிமைகளை வளற்று எடுத்துத் தல் என்பது, பல அரசியல் பணிகளை ஒருங்கிணைக்கும் வண்ணம் அமைந்தவை. அந்த வகையில்

1. வர்க்கக் கண்ணோட்டத்திலான சிந்தனைமூலயையும், போராட்டமூலயையும் எம்மோர் சோந்த மண்ணில் உருவாக் குவது அவசியம்.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 30 May 2009 22:22 - Last Updated Tuesday, 24 November 2009 17:45

---

2. புலம்பெயர் நாட்டில் வர்க்கக் கண்ணோட்டத்திலான சிந்தனையையும், போராட்ட முறையையும் உருவாக்குவது அவசியம். இங்குள்ள வர்க்க அமைப்புகளுடன் இணைந்த போராட்டம் அவசியமானது.

3. கருத்தியல் தளங்களில் வர்க்கச் சிந்தனையை உடாக, சமீகத்தை பார்க்கும் கருத்து அடிப்படையை உருவாக்குதல். அதாவது அறிவுத்தளத்தை மக்கள் நேசிக்ும் வர்க்க அடிப்படையாக மாற்றுதல், வெல்லுதல்.

4. ஓடுக்கப்பட்ட சிங்கள, தமிழ், முஸ்லீம் மலையக முன்னேறிய சமீகப் பிரிவுக்கு இடையில், சமீகஓடுக்குமுறையைப் பற்றிய பொது அரசியல் உடன்பாட்டை கொள்கையளவில் முதலில் ஏற்படுத்துதல்;. பொதுக் கலந்துரையாடல்களை, விவாதங்களை உருவாக்குதல். இணக்கமான சமீகசெயல்பாட்டை உருவாக்குதல்.

5. சர்வதேசீ தியாக, ஓடுக்கப்பட்ட சமீக முன்னோடிகளுடன் உறவுகளை உருவாக்குதல்.

6. உலகம் முதல் இலங்கை வரை, மக்களைச் சார்ந்து நிற்கும் செயலை ஆதரித்து, ஊக்கப்படுத்தி அதை செயற்படுத்துதல்.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 30 May 2009 22:22 - Last Updated Tuesday, 24 November 2009 17:45

இந்த அடிப்படையில் மட்டும் தான் முன்முயற்சி உள்ளதும், மக்களுக்குமான குறைந்தபட்சமான சமீகக் கடமையை செய்வதற்குரிய அரசியல் அடித்தளத்தையிட முடியும். நாம் பாலவைனத்தில் எந்த ஆதாரமும் இன்றி பயணத்தைத் தொடங்குகின்றோம்;. இது தவிர, வறையூழிகளில் எதையும் உருவாக்க முடியாது. பொறுமையாக இதை செய்வதைத் தவிர, வறையூழிகளுக்கு வழி எதுவும் கிடையாது. இன்று பலரும் உணரும் இந்த உண்மைக்காக, நாங்கள் 25, 30 வருடங்கள் தனித்து போராட வேண்டியிருந்தது. இதுதான் இன்றும், எம்முன்னுள்ள ஓரே பாதை.

இதற்கு மாற்றாக எதையும் புதிதாக பிரதியீட்டு செய்யவில்லை. ஆகவே போராட்டம் தொடருகின்றது. மனித இனம் இருக்கும் வரை, போராட்டம் தொடரும்.

பி.இரயாகரன்

31.05.2009